

ABSTRAKT

Práce je zaměřena na dění v židovských komunitách v Praze, na pozadí post-Holocaustové a postkomunistické Evropy.

V první části je čtenář uveden do historických a sociologických souvislostí židovské identity, se zaměřením na střední Evropu a zejména Prahu.

Hlavní část práce je rozdělena do jednotlivých kapitol, přičemž každá je věnována jedné ze současných židovských kongregací v Praze. Zvláštní pozornost je věnována Židovské obci Praha. Ostatní kongregace analyzované v práci jsou Chabad Prague (součást chasidského hnutí Chabad Lubavitch), Bejt Simcha a Židovská liberální unie (obě liberální/progresivní), Bejt Praha a Masorti Prague (obě konzervativní).

Jelikož současná situace komunit zatím v literatuře není příliš rozpracována, našimi hlavními zdroji poznání byly internetové stránky jednotlivých kongregací, právní dokumenty (stanovy, zakládající listiny) a periodika, která některé kongregace vydávají.

Otázka Kdo je žid má při hledání židovských identit ústřední význam. Odpovědi na tuto otázku se liší napříč kongregacemi (podle jejich povahy – ortodoxní, konzervativní, liberální), přičemž ŽOP je v tomto směru nejproblematičtější. Ortodoxní židovská obec založila svoji politiku členství na pravidlech halachy. To znamená, že osoby s židovským otcem (ale ne matkou), pokud chtějí být členy ŽOP, musí k judaismu konvertovat. Toto striktní pravidlo vedlo k založení liberální Bejt Simcha bývalými členy ŽOP. Chabad Prague je zvláštní případ, neboť není vůbec založen na členství. Jejich aktivity jsou otevřené široké veřejnosti.

Práce ukázala, že 1) pražská židovská komunita je v názorech pluralitní a jsou v ní zastoupeny všechny hlavní směry judaismu; 2) židovskou identitu, která by byla společná všem kongregacím, nelze definovat, neboť její chápání a manifestace záleží na každém jednotlivém členu komunity. Navíc, někteří lidé židovského původu jsou členy více než jedné kongregace (typicky je jednou z nich ŽOP), a jiní nejsou součástí žádné formální struktury.